

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4896

гр. София, 06.02.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав, в
закрито заседание на 06.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

като разгледа дело номер **1419** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от С. П. М., с ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк][жилищен адрес] срещу Заповед за прилагане на ПАМ № 26-4332-000107/12.01.2026 година по чл.171, т.1, б.“Б“, з), ГГ) от ЗДВП на полицейски инспектор в отдел „ПП“ СДРВ, с която е наложена ПАМ- временно отнемане на СУМПС до решаване въпроса за отговорността, но не за повече от 6 месеца. С жалбата е инкорпорирано и искане за спиране изпълнението на заповедта. Излага твърдения, че предварителното изпълнение на оспорената ПАМ води до значителна и труднопоправима вреда в професионален план като военнослужещ.

Искането за спиране е направено от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, поради което е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, същото е неоснователно по следните съображения:

По силата на чл. 171, ал.1 от ЗДВП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: като в т.1, б. б. „з“, гг) от същия закон е визирана хипотезата на временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство– до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 6 месеца.

По принцип оспорването спира изпълнението на административния акт. Изрично в чл. 172, ал. 6 от ЗДВП е предвидено, че подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Горното налага извода, че законодателят е предвидил предварително изпълнение на административен акт по силата на закона. Предпоставките за спиране са визирани в чл. 166 от АПК и касаят няколко хипотези. По изключение, при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението

може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. Спирането предпоставя наличие на друг противопоставим правен интерес, който по степен на важност е съпоставим или надделяващ над тези, защитени от това по силата на закона предварително изпълнение. В съответствие с това, заповедите по чл. 171 от ЗДвП по силата на изрична законова разпоредба - чл. 172, ал. 6 от същия закон са незабавно изпълняеми на нормативно основание с оглед осигуряване изпълнението на ПАМ. При допуснато предварително изпълнение на заповедта по силата на закона за административният орган няма задължение да доказва предпоставките по чл. 60, ал. 1 АПК - съществуването на особено важен обществен интерес, подлежащ на защита. В конкретния случай предварително изпълнение на заповедта е допуснатото по силата на закона и то с изрична правна норма. В този смисъл, за административния орган не съществува задължение да мотивира защо допуска предварителното изпълнение на заповедта и да излага конкретни съображения в тази насока за да обоснове и мотивира допуснатото предварително изпълнение.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основанието за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. С оглед на това, предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на жалбоподателя в административния процес е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно. Изложеното в жалбата твърдение, че лишаването от възможност да управлява МПС, нанася значителна и труднопоправима вреда на С. П. М. в професионален план като военнослужещ, не е конкретизирана, обоснована с доводи и не е подкрепена с каквито и да е доказателства. Предвид на което, съдът приема, че така посочената вреда от жалбоподателя не е противопоставими на обществения интерес, а именно безопасност на движението за всички участници в него.

Съдът не намира основания за спирането на заповедта поради причинените временни неудобства за собственика на МПС. Ето защо в случая превес следва да се даде на обществения интерес, пред частния.

Така мотивиран и на основание чл. 166, ал. 4 АПК във вр. с чл. 172, ал. 6 ЗДвП, Административен съд-София град, Трето отделение, 79 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на С. П. М., с ЕГН [ЕГН] за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на ПАМ № 26-4332-000107/12.01.2026 година по чл.171, т.1, б.“Б“, з), ГГ) от ЗДвП на полицейски инспектор в отдел „ПП“ СДРВ, с която е наложена ПАМ- временно отнемане на СУМПС до решаване въпроса за отговорността, но не за повече от 6 месеца.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.